

Posudek diplomové práce UK FHS

Obor: Řízení a supervize v sociálních a zdravotnických organizacích

Název práce: Supervize ve vzdělávání sester?

autorka práce: Mgr. Markéta Vanclová

rok ukončení studia: 2014

vedoucí práce: Zuzana Havrdová

zaměření studia: Supervize

Téma práce vyrůstá z aktuální situace v oboru ošetrovatelství, v němž se diplomantka pohybuje řadu let v různých profesních rolích (všeobecná sestra, supervizorka aj.) a dobře jej zná. Protože se ona i další studentky supervize potýkají na jedné straně s velkou potřebou supervize mezi nelékařskými zdravotnickými pracovníky a na druhé straně řadou překážek v realizaci supervize, hledá cestu, jak supervizi do této oblasti optimálně zavést.

V první části práce podává stručný výklad o supervizi (o níž psala ještě jinou úspěšně obhájenou magisterskou práci, a proto zde již téma nerozvádí) a představuje hlavní subjekty, úkoly, problémy a nejasnosti v oblasti vzdělávání a dalšího vzdělávání v ošetrovatelství v České republice. Ukazuje také příbuznost v principech a metodách mezi supervizí a některými trendy ve vzdělávání v ošetrovatelství.

Se zdroji pracuje tvořivě, sleduje ústřední téma své práce a propojuje uvedené poznatky s výzkumnou částí, která následuje. Místy se zde bohužel dopouští chyb v odkazování (např. s. 13, Wosketová-Page In Carroll a kol.2004) , když chce odkázat na kapitolu v kolektivní monografii . Také seznam publikací na konci práce nedopovídá citační normě používané na FHS UK.

Hlavní hodnota práce spočívá ve výzkumné části. Ta také zaujímá podstatně rozsáhlejší část textu (70 stran proti 25 stranám tzv. teoretické části). Hlavním předmětem

výzkumu bylo, jak by mohla být supervize integrována do systému vzdělávání a dalšího vzdělávání sester. Pro výzkum využila autorka kvalitativní přístup, přičemž volbu metody i zvolený postup pečlivě a důsledně argumentuje. Okruhy jejích výzkumných otázek zahrnují i názory na účelnost a využití supervize v oblasti ošetrovatelství, jak by měla být zaváděna, do kterých forem vzdělávání a kým, a v neposlední řadě i názory na kontext- tedy povahu českého ošetrovatelství ve vztahu k podmínkám nezbytným pro účinnost supervize. Po důkladném výběru dotazovaných provedla autorka celkem 14 rozhovorů, a to se supervizory, vedoucími pracovníky i vzdělavateli všeobecných sester. Získaný materiál (přepisy zahrnovaly 200 stran textu) podrobila analýze a výsledky roztřídila do kategorií, které nazvala Co? Proč? Kam? Jak? Kde? Ty následně diskutovala a shrnula podněty z nich plynoucí pro zavádění supervize do ošetrovatelství.

Autorka investovala do zvoleného tématu mimořádnou energii a podařilo se jí nashromáždit velmi cenný a autentický materiál, který dosud zdaleka nemohla ve své práci vyčerpat a nepochybně bude možné v analýze pokračovat i po skončení studia (např. v rámci studia doktorandského). Pro účely magisterské práce se jí nicméně již nyní podařilo některá témata dobře ohraničit a do hloubky vytěžit. Práce se stala rozsáhlou sondou do současného sebepečení sester i do některých dilemat, která prožívají (např. vedle autority lékaře, vůči které se na jedné straně snaží profesně vymezovat, na druhé straně k ní vzhlížejí). Autorka poukazuje na tlak, v němž sestry „balancují na hraně toho, co je únosné pro sestru jako člověka a co je výhodné pro pacienta“ (s. 99). Cestu k zavádění supervize vidí aktuálně v angažovanosti sester v (dosud spíše chybějící) diskusi o supervizi. Prostor pro ni vidí na půdě nového odborného periodika. Další možnost pak vidí v zavádění supervize praxe jako součásti vzdělávání ve školách.

Zvolené téma je velmi aktuální, živé a dosud téměř nezpracované. Autorka projevila schopnost důsledně sledovat vytyčenou otázku. Přistoupila ke své práci tvořivě a

s angažovaností výzkumníka. Projevila schopnost nalézt v získaném materiálu zajímavá a nosná témata, a sevřít je do uceleného tvaru. Její formulační styl se slibně vyvíjí, i když místy ještě upadá do klišé typu „koncept supervize je skloňován...“ (s.11) anebo „supervize jako činnost je nová a moderní“ (s. 98 - ačkoli její profesní počátky spadají do poloviny 19. stol.).

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit i přes uvedené formální nedostatky jako výbornou.

doc. PhDr. Zuzana Havrdová, CSc.

V Praze, dne 31. 1. 2014